

ראובן הרשקוביץ

ראובן הרשקוביץ, 42, עלה ל' ארץ מרומניה לפני שמונה שנים עם אשתו שרה ובנו דוד, קיבל שתי מיטות ללינת לילה אצל קרובי-רחוק בשכונת מונטיפיורי. משפרצה מלחמת השחרור הצטייף לחיל-האוויר למרות שהיה מ' על לגיל הגיוס, זנח את עבודתו (ספרות) ואת משפחתו ויצא ל' מחנה. לאחר השחרור קיבל מה אפוטרופוס על הרכוש הנטוש, חדר זעיר ביפו, בו פתח מספרה קטנה, ממנה החל מתפרנס. אך הרשקוביץ היבל גם הבטחה ל' שיכון ממשד הבטחון, לכן העי' ביר את אשתו ובנו "זמנית" אל חלק המספרה שהוקצב לתספורת גברות, אשר היה סגור לכניסת אויר מכל עבריו. הלחות שבחדר הפילה את ראובן למשכב ש' תוצאתו : מהלת ריאות כרונית. הרשקוביץ קבל צרפיוני מנומק : תנאי החדר אינם מתאימים ל' מגורי אדם. אולם על אף הצו, ממשיך ראובן ל' גור שם, מחכה לשיכון המובטח.

אבשלום חנוכה

הצחנה הבוקעת ממדרגות של הבית הערבי ה' ישן ברחוב 2, יפו, מלווה את הנכנס לאורך המסדרון המשמש שש משפחות והמכיל חזרי נוחיות מוזנחים, אשר לא נטפו מזה חדשים. הסיבה : זרם המים הופסק. אשתו של משוחרר צה"ל אבשלום חנוכה, רמה בת ה'20, אם לשתי בנות, ובחודש החמישי להריונה, נושאת שני דליו מים. בחדר מוצעות שתי מיטות, שני מזרונים ושלוש עריסות. כאן גרים אבשלום ושלושה אחיו אשר הוא אימץ אותם אחר מות הוריו.

אברהם בן-יגשה

לפני כחודשיים התעוררה מזל בן-יגשה, 23, ליספה את בתה לבנה בת ששת השבועות, הפ' ליטה זעקה : הגוף הזעיר היה קר. לבנה הקטנה נחנקה במיטת אמה. בחדר היחיד המצופף במיטותיהם של מזל, בעלה אברהם ושלושת ילדיהם, לא היה מקום לעריסת' תינוק נוספת. אברהם בן ה'26, פקיד מזכירות ראש עיריית תל אביב, שהיה שש שנים מיכ' ב' הגנה, ולאחר מכן סמל תותחנים בצה"ל, הרגיע את אשתו שמאנה הנחם וטענה : אני אשמה, הייתי צריכה להזהר. אך הוא לא חשב כמוה, נמלא זעם נגד משרד הבי' טחון, האשים רק אותו במותה של ילדתו הקטנה, טען שאילו היה אגף השיקום מקיים את הבי' טחון לאלה שאושרו על ידו ובו' נה להם את השיכונים המגיעים להם במועדום היתה עדיין לבנה בחיים. טענה נוספת : כפקיד עיי' רית תל-אביב וחבר ותיק בהטי' תדרות הצינונים הכלליים, יכול היה יממו להצטרף לאחד השיכו' ניס, אך משרד הבטחון גבה ממנו כספים, חייב או' תו לחכות לתו' רג, ולא בנה.

האחים ברזלי

בבניין בן קומה, בלתי מוג' מר בין קירות פתוחים ובלתי מטייחים, המהווים אולם קטן דרות שבע נפשות אשר ה' צעיר בהן הוא בן תשעה חודשים והזקן בן 75 שנים. כאשר חזר בנימין ברזלי פצוע נה'ת הגליל שכבה אשתו בבית' חחולים, ילדה את בנו הבכור. כשהעביר את שניהם אל החדר ביר' כחי שכונת התקווה, חזר גם אחיו משה, פצוע חזית רמלה שדר בפניה הקיצונית של החדר חסר-הסימטריה, בין דוד הכביסה ומכוונת הבישול. עד אשר יוקם השיכון, יהיה זה מקומה.

צבי גנני

מששב צבי גנני, 40, מן הצבא הבריטי, והתחתן, בא אחיו (חייל משוחרר גם הוא) לעזרתו, הציע : "אתן לך ולאשתך את החדר (על גג הבית ברחוב המלך ג'ורג'י) עד שתקבל את השיכון ממשד הבט' חו". במקום החדר הקיים לעצמו האח, עזריאל, סככת קורות-עץ בפתח החדר, העמיד תחתה מי' סת ברזל. בקיץ לא היה הדבר נורא, אולם משהתקרב החורף, ורוחות עזות השתוללו על הגג הפתוח, הזמין עזריאל את פקיד משרד הבטחון, שסקר את החדר, אליו נתוסף בינתים תינוקו של צבי, העיף מבט בסככה הדולפת, ולדברי עזריאל אמר : "אין לך צורך בצויהחרמה, הסככה מתאי' מה למגורי אדם." בינתים חלק החורף השלישי, צבי גנני, אשתו וילדו עומד דרים בחדרו של עזרי' אל. שהסתגל בינתים ללילות חור' רף רטובים, לסככה הדולפת ול' רוחות המנשבות. מחיר ההסתג' לות : בריאותו של האח הנדבן.

האחים בן-ישי

בשוב שלמה בן-ישי מ' חזית לטרון לבית הוריו ה' זקנים (כשרגל עין במקום רגלו השמאלית) היה חדר מגוריו מאוכלס שמונה אנשים, מהם ניסן אחיו, נכה קרבות ירושלים. אשת אחיו השלישי היתה אחר לידה וכשהביאה אחיו אל החדר הצפוף השלימה עם תינוקה את המניין הראשון, עד כי אי-אפשר אף לזוז בחדר.

